

TKO JE BIO JAKOB LORBER ?

JAKOB LORBER

Rano ujutro 15.ožujka 1840.g. – upravo je dovršio svoju jutarnju molitvu – čuo je iz svog srca jasan glas, koji mu je naredio: „Ustaj, uzmi svoju pisaljku i piši!“ On je odustao od putovanja, sjeo je s pisaljkom i papirom i poslušno je pisao, što mu je diktirao tajnoviti glas. To je bio uvod u njegovo prvo objavljeno djelo „Božje upravljanje“: „Tako govori Gospodin svakom i to je istinito, vjerno i sigurno: Tko želi sa Mnom govoriti, taj nek dođe k Meni i Ja ću mu dati odgovor u njegovo srce. Ali samo oni, koji su čisti, čije je srce puno skromnosti, moći će primiti ton Mog glasa. I tko Meni daje prednost pred cijelim svijetom, tko Mene ljubi, kao zaručnica svog zaručnika, s njim ću ići zajedno ruku pod ruku. On će Me stalno gledati kao brat brata i kao što sam Ja njega gledao već od vječnosti, prije nego je bio.“

Ovim prvim diktatom Gospodina ušlo je iznenada u život Jakoba Lorbera nešto neočekivano i nečuveno. Tokom slijedećih 24 godine rijetko je još obavljao svoj izučeni posao, nego je svakog dana neprekidno pisao više sati, ne koristeći nikakve knjige, nego je pisao samo ono što mu je preko unutarnje riječi diktirano u pero. Njegov je život bio ispunjen jedino poslušnošću prema ovom unutarnjem glasu.

Trebalo bi se govoriti u superlativima da bi se izrazilo tko je zapravo bio Jakob Lorber. Ako ga gledamo kao pisca, tad on nadilazi sve književnike, pjesnike i mislioce svih vremena, jer gdje se može naći takvo svestrano znanje, tako duboka interpretacija i točnije znanje o geografskim, povijesnim, biološkim i prirodoznanstvenim područjima od stvaranja kozmosa kao u njegovim djelima, kojih je 25 svezaka po pet stotina stranica, ne računajući manje spise. Ako ga promatramo kao medijalnog genija, tad on nadilazi sve posvećenike, koje poznajemo. Na lijevoj obali Drave, usred vinograda u mjestu Kanischa – župa Jahring (Donja Štajerska, danas Slovenija), gdje je otac Mihael Lorber obrađivao svoju zemlju, rođen je Jakob Lorber 22.srpnja 1800.godine.

I nije slučajno – možemo sa sigurnošću prihvatiti – on je rastao u jednoj siromašnoj kući u ovoj seoskoj okolini, koja je ipak bila otvorena za umjetnost i vjeru. Od svog je oca naslijedio mnogostruke muzičke sposobnosti i primio je prvu izobrazbu u violini,

klaviru i orguljama.

Kad je Jakob posjećivao gimnaziju u Mariboru na Dravi, zarađivao je neophodna sredstva kao orguljaš u jednoj gradskoj crkvi. Svoju diplomu učitelja postigao je u Gracu 1829, štajerskom glavnom gradu. Ovdje nije našao odgovarajuće namještenje, tako da je i dalje intenzivno studirao glazbu, komponirao i pučavao pjevanje i violinu i izvodio prigodne javne koncerte. Tokom ovih godina Jakob Lorber je pokazivao sklonost za duhovno produbljivanje i slijedio je „put nutrine“ i čitao između ostalog Justinija Kernerera, Jung Stilinga, Swedenborga, Jakoba Boehmea i Johana Tenharda. Ali nikad nije zanemarivao Bibliju, koja mu je do konca života bila izvor inspiracije.

Kad mu je konačno pružena prilika da dobije sigurno mjesto zborovođe u operi u Trstu i kad je htio staviti se u službu svijetu, tad je bio pozvan da bude „pisar i sluga Božji.“ Ne postoji nijedna riječ koja bi ga mogla bolje predstaviti, nego što je ono što sam za sebe kaže: „pisaći sluga Božji.“

Jakob Lorber je umro 24.kolovoza 1964. godine. On je sam svoju smrt unaprijed prevideo. Umro je onda kad je njegova zadaća bila ispunjena. Na njegovom grobu, na groblju svetog Leonarda u Gracu stoje riječi apostola Pavla: „Želimo li živjeti ili umrijeti, mi pripadamo Gospodinu.“

JAKOB LORBER I NOVE OBJAVE

Za kršćanstvo i za čovječanstvo u cjelini nema većeg događaja nego kad se ispunjavaju obećanja Gospodina u Ivanovom Evanđelju: „Još mnogo tog imao bih vam reći, ali zasad još ne možete shvatiti. Ali kad dođe Duh istine, on će vas uvesti u svu istinu. On neće govoriti od sebe samog, on će govoriti ono što čuje i objavit će vam buduće stvari.“ (Ivan, 16, 12-14)

Sadržaj ovih riječi isključuje svaku sumnju da se ovdje radi o budućem proročanstvu. Istina je da je tokom kršćanske povijesti, ne samo u Starom Zavjetu, uvijek bila prisutna proročka riječ, kojoj su nažalost institucionalizirane crkve premalo davale pažnju. Sa svojevolumnim postavljenim mišljenjem da su sa smrću konačno zaključene sve objave, glas Svetog Duha nije više imao prostora za djelovanje.

No visoko cijenjeni redovnik Joachim von Fiori (umro oko 1205.god.), koji je sam bio veliki prorok, u svom učenju o TRI VREMENA upozorava na to da će prema Ivanovom Otkrivenju, početkom tzv. razdoblja Duha ljudima biti dano „Vječno Evanđelje“. Određeni tekst kod Ivana glasi: „I vidjeh jednog drugog anđela gdje leti središtem neba, koji navješta Vječno Evanđelje stanovnicima zemlje i svim nacijama i plemenima i jezicima i narodima...“ (Iv. Otkr. 14,6)

Moramo se pitati: Nije li se ovaj navještaj već davno ispunio ili moramo još čekati na

njegovo ispunjenje? Mi moramo priznati kao jedan posvećujući znak, kad su se početkom Novog vremena (tj. 19. stoljeće) pojavili pojedinci s proročkim darovima u tako velikoj mjeri da taj fenomen nije mogao zaobići nitko, pa ni crkve.

Vrhunac je bio pojava Jakoba Boehma i E. Swedenborga. No pojavom proroka Jakoba Lorbera (1800-1864) bez sumnje je obećani Sveti Duh izlio svoju puninu. Naročito je „Veliko Ivanovo Evandjelje“, u deset svezaka, koje detaljno iznosi sva zbivanja iz Isusovog života za vrijeme tri godine njegovog učenja, remek djelo „koje nas uvodi u svu istinu.“ Tek u ovom proročkom djelu ispunjava se slijedeće Isusovo obećanje: „A kad Otac u moje ime pošalje Utješitelja, a taj je Utješitelj Sveti Duh, on će vas poučiti o svemu i posjetiti vas na sve što sam vam bio osobno govorio.“ (Iv. 14,26)

Ne odnose li se upravo ove riječi na „Veliko Ivanovo Evandjelje“!

Ova tzv. nova objava – koja nigdje ne stoji u suprotnosti sa starom objavom, tj. sa četiri postojeća Evandjelja, nego njihov sadržaj upotpunjuje – jest „svjetlo iz neba“, koje osvjetljava sve stvari i ne ostavlja nijedno pitanje otvoreno. Što više, dosadašnji nesporazumi između znanosti i vjere potpuno se odstranjuju, jer Nove objave potpuno osvjetljavaju prirodno duhovne procese u području stvaranja, u makrokozmosu i mikrokozmosu. Fizički svemir u svojoj cjelini također je sadržan u ovim objavama kao i astralni i duhovni kozmos, ovostranost i onostranost. Ove Nove objave informiraju nas o nastanku svjetova kao i o toku povijesti posvećenja, o biću Bogu i anđelima, kao i o čovjeku i njegovom vječnom određenju. I posve je razumljivo da u središtu stoji Krist kao objavljeni Otac i Otkupitelj svjetova.

Jedno od mnogih čudesa koja su već u povijesti posvećenja često izazivala iznenađenja, jest to da se ovaj proces „Ponovnog Kristovog dolaska u riječi“ odvija posve tiho. U najvećoj povučeniosti dogodilo se da je „pisac i sluga Božji“ Jakob Lorber pred više od sto godina položio temelj za novu eru čovječanstva. Bio je proračun Božji, da u povučeniosti i skromnosti sve bude pripravljeno, da može iznenada zasjati svjetlo. Sami učenjaci prirode danas potvrđuju sliku svijeta novih objava i odaju priznanje koje se nije očekivalo.

Kao i uvijek kod proročkih objava Gospodin se je također i kod Jakoba Lorbera služio jezikom medija. Ne treba nas stoga čuditi ako se u jeziku pojavljuju izrazi u stilu i mentalitetu ondašnjeg vremena. Uglavnom, to je jezik srca sa mnogim pučkim izrazima, što olakšava čitanje. Sadržaj istine i dubina mudrosti i božanskog govora time nije nipošto umanjena.

GLAVNA DJELA JAKOBA LORBERA PREMA GODINAMA NASTANKA:

1. BOŽJE UPRAVLJANJE	3 sveska	1840/44
2. VELIKO VRIJEME SVIH VREMENA		1841
4. SATURN		
1841/42		
5. MUHA		
1842		
6. VELIKI ZVONAR		
1842		
7. PRIRODNO SUNCE		
1842		
8. DUHOVNO SUNCE	2 sveska	1842/43
9. OBJAŠNJENJA PISANIH TEKSTOVA		1843
10. ISUSOVA MLADOST		
1843/44		
11. PISMO APOSTOLA PAVLA LAODICEJI		1844.
12. ISUSOVO DOPISIVANJE S KRALJEM ABGAROM		1845/46.
13. ZEMLJA		
1847/47		
14. S ONU STRANU PRAGA		1847
15. BISKUP MARTIN		
1847/48		
16. OD PAKLA DO NEBA	2 sveska	1848/51
17. TRI DANA U HRAMU		1859/60
18. VELIKO IVANOVO EVANĐELJE	10 svezaka	1851/64

DESET GLAVNIH TOČAKA NOVIH OBJAVA

1. TEMELJ SVIJETA

Po Lorberu ne postoji nikakav materijal u smislu materijalizma. Sve je energija, naime Božja ili Duhovna snaga, rasčlanjena u najmanje pračestice (praživotne iskre). Također materijalni atom, koji je dugo vremena shvaćen kao najmanja jedinka, također je postojeći živi svemir u najmanjoj formi, koja se sastoji iz bezbrojnih temeljnih čestica. (Usporedite najnovije spoznaje atomske fizike!).

Iz pratemeljnih čestica (danas nazvani elektroni ili kvanti) – koje nisu ništa drugo nego samostalno načinjene Božje misaone snage – načinjen je sav svemir prema planiranom razvoju.

2. BIĆE BOGA

Bog je vječni, beskrajni Duh, prasnaga i pratemelj svakog bivovanja. Njegovi su vrhunski atributi ljubav, mudrost i moć volje. Njegov Sveti Duh ispunjava sav svemir („duha svijeta“ kod antičkih religija). Jedino ovaj beskrajni Sveduh ima UNUTARNJI CENTAR MOĆI, iz kojeg, kao iz sunca, struje u stvaranje misli i snage volje, da bi se nakon dovršenja velikog životnog kruga opet vratile nazad. U ovom pracentru moći Bog je bitno oblikovan i to u najvišoj formi svih životnih formi: kao savršeni DUH – PRAČOVJEK („Bog stvori čovjeka po svojoj slici!“). Iz ovog pracentra moći Božji je duh stvaralački vječno aktivan. Cijelo je stvaranje ogromni razvojni i usavršavajući proces božanskih misli i ideja. Ovaj se proces odvija kroz ogromne odijeljene periode uključujući određena razdoblja mirovanja („dani stvaranja“, „od vječnosti do vječnosti“).

3. DUHOVNO PRASTVARANJE

Našem vidljivom materijalnom stvaranju prethodila su duhovna prastvaranja. U ovim prastvaranjima Bog je iz praživotnih iskri, koje su takoreći izlazile iz Njeg, stvorio velika duhovna bića po svojoj praslici (praarkandele), koja su bila sposobna dozvati u život daljnja duhovna bića njima jednaka. Tako su nastale legije velikih duhovnih bića (anđeli), koja su se po zapovijedi reda božanske i bratske ljubavi trebala razviti do Bogu sličnom savršenstvu. Jedan dio ovih prabića pod vodstvom Sotone (Lucifer) pao je, slijedeći svoju slobodnu volju, u bezgranično sebeljublje i samovolju. Pošto je po vječnom redu, onima koji su se od Boga odijelili, morala prestati dotjecati hraneća životna struja iz Boga, ona su se takoreći skamenila i zgusnula u bespomoćnu masu. Tako je u stvaralačkom prostoru kroz stezanje i zgušćivanje duhovno – eteričnih prabića (materijalizacija) nastala pramagla materije ili materijala za nastanak svijeta.

4. FIZIČKO – MATERIJALNO STVARANJE

Trebaju li pala prabića vječno ostati u svijetu pada i osuđenosti ili ipak trebaju biti povraćena na put, koji vodi savršenstvu u Božjem svetom životnom redu?

Božanska ljubav smilovala se palom duhovnom svijetu: Uz pomoć anđeoskih duhova, koji su ostali vjerni, Stvoritelj je iz pramagle fizičkog svijeta – odvajanjem i novooživljavanjem – u svojoj cjelini to predstavlja „izgubljenog sina“ – razvio izgradnju materijalnog svemira. (Kant – Laplace učenje o nastanku svjetova duhovno je utemeljeno!) Time je Bog na svim bezbrojnim sistemima svijeta pronašao put za otkupljenje prabića, koja su se okovala materijom.

5. SVRHA ŽIVOTA PRIRODE

Božanskim upravljanjem bivaju sve više i više oslobađane krute materijalne mase. Razrješujuće luciferske životne iskre, po Božjem ljubavnom planu posvećenja, u carstvu prirode bivaju privedene u uvijek nove duhovne škole prosvjetljenja, od anđela – slugu Stvoritelja. Ovdje bivaju stupnjevito uzdizane u uvijek više životne forme kroz carstvo minerala, biljaka i životinja i ujedinjuju se u stalno bogatija udruženja ili „duše“. (Darvinovo učenje o evoluciji u sveobuhvatnom duhovnom smislu!). Na ovom duhovno – tjelesnom razvojnem putu „duše prirode“ su usmjeravane u izgradnju i upotrebu njihovih svakidašnjih životnih omota (sve formacije triju carstava prirode). Time oni počinju postupno svladavati svoj egoizam i obraćati se nebeskom redu slugu u ljubavi jedni prema drugima. (Izgradnja zajedničkih udruženja, organizama). Evanđelje propovijeda također o „otkupljenju svih kratura“ snagom ljubavi.

6. ČOVJEK – KONAČNI CILJ OVOG RAZVOJA

Na ovaj način iz luciferske materije uzdignuta duša treba se u zemaljskom životu dokazati i razviti – pod utjecajem božjeg duha ili ljubavne iskre, koja je u nju udahnuta. Slobodnim ispunjenjem božje zapovijedi ljubavi čovjek se mora uvijek više razvijati sve do pravog božjeg djetinjstva, da bi konačno postigao cilj savršenstva i mogao ući u pravu slobodu i božanstvo vječnog života.

7. BIT ISUSA KRISTA

Kad je stvaranje bilo toliko razvijeno da je moglo shvatiti najveće otkrivenje božanske ljubavi – Božanstvo kao „Oca“, tad je Bog izabrao našu vanjštinom neznatnu zemlju za najveći ljubavni čin svog smilovanja.

Ovdje, gdje se nalazi vezana unutarnja duhovna iskra Lucifera, Bog je obukao svoj duhovno ljudski centar pramoći u odjeću materije – tj. fizičko tijelo („I riječ je postala tijelo“) u Isusu Kristu sam je Bog stupio u ljudsko kraljevstvo, da bi poučio ljude u sve duhovne beskonačnosti.

Kao najveće svjedočanstvo ljubavi On je sam obukao odjeću materije da bi otkupio pala bića od njihovog suda i da bi sve prosvjetljene opet povratio u Očevu kuću. (Prispodoba o izgubljenom sinu). Isusov duh, sveti centar božje pramoći, jest „Otac“, Isusova duša i tijelo tj. Njegova čovječnost jest od Oca stvoreni „Sin“, beskonačno zračeće božanske snage, polazeći od Oca preko Sina, jesu „Sveti Duh“.

Tako su u Kristu ujedinjeni Otac, Sin i Sv.Duh (to je razrješenje nauke o Presvetom

Trojstvu!). Isus: „Tko mene vidi, taj vidi Oca“, i „Ja i Otac smo jedno!“.

8. PUT POSVEĆENJA DO DUHOVNOG PONOVOG ROĐENJA

Isus je učio temeljni princip cijelog stvaranja kao jedini put posvećenja, koji vodi savršenstvu i vječnom životu u Bogu. Taj princip glasi: „Ljubi Boga iznad svega i svog bližnjeg kao samog sebe!“

Niti ispunjavanjem vanjskih pravednih djela (Sakramentima – ako ih shvaćamo samo kao neki vanjski čin) niti vanjskom vjerom (vjeroispovjednom pripadnošću) ne postizemo savršenstvo. Ova su vanjska sredstva u najboljem slučaju pomoćna sredstva za put posvećenja čiste, snažne ljubavi, koja je temelj sveg života. Ako je u čovjeku, uz pomoć božanskog Duha, čista nebeska ljubav postala neograničeni gospodar, tad je čovjek oslobođen od suda materije i postigao je duhovno ponovno rođenje. Potpuno povezan s ucijepljenim božjim duhom pročišćena duša može postati istinitim božjim djetetom, „jedno“ sa svojim Stvoriteljem i nebeskim Ocem i može vječno sudjelovati na punini njegovih božanskih životnih i djelotvornih snaga.

9. DALJNI RAZVOJ U ONOSTRANIM PODRUČJIMA (POSILIJE SMRTI)

Većina zemaljskih ljudi nakon svoje smrti odlaze još nesavršeni u profinjene onostrane sfere. Božanska ljubav njima tamo nudi mjesto školovanja, da bi ih sve dalje vodila usavršavanju – iako često na mnogo težim i bolnijim putovima. Naime božanski plan sveopćeg otkupljenja ne poznaje vječno prokletstvo!

Za postizanje konačnog cilja duša, koje su u onostranostvo tj. u nevidljivi duhovni svijet došle još nesavršene, one odlaze u život koji je jedne vrste san. Ovdje ove duše bivaju poučavane od njihovih zaštitnika, koji im omogućavaju unutarnje duhovno gledanje i doživljavanje, što prema njihovom dobrom ili zlom stanju izaziva jedan ugodno – rajski ili pakleno – mučni doživljaj. „Raj ili pakao“ nisu nikakva mjesta, nego su duhovno – razvojna stanja duše. Jako sebične, na zemlju privezane duše također će ponovnim rođenjem (reinkarnacijom) nastaviti daljnje školovanje na drugim materijalnim svjetovima ili ponekad opet našoj zemaljskoj planeti.

10. NA CILJU SAVRŠENSTVA

Duše, koje su se na zemlji ili na drugim onostranim svjetovima, usavršavale u ljubavi prema Bogu i bližnjem, one postižu stalno novu i sretniju stvarnost. Njihova duhovna sposobnost gledanja i djelovanja proširuje se u trostrukim nebesima prema čistoći i jačini njihove ljubavi, ljubavi prema Njemu i prema svim njegovim stvorenjima, kao i u

stalnom sve jačem sudjelovanju na velikom djelu stvaranja kao objavi svih bića i života.

Već ovi kratki izvještaji omogućavaju nam shvatiti da je Lorberovo učenje duhovna religioznost velike širine, jedinstvenosti i dosljednosti. Njegova religioznost saopćava uzvišeno životno učenje čiste ljubavi i najviše snage kojim Otac u Isusu postavlja temeljni kamen. Sva punina i raznovrsnost učenja otvara se tek kad pristupimo ozbiljnom studiju Lorberovih djela. Ono nudi upravo ono za čim duboko teže najveći duhovi naše generacije: naime sintezu između učenja Biblije i znanosti. Iz tog slijedi prihvatljivo kršćanstvo, koje nije navezano na vanjsku konfesiju, nego koje svojim etosom ljubavi i svoje duboke spoznaje ujedinjuje sve ljude u jednu plemenitu duhovnu i životnu zajednicu.

GLASOVI IZ CRKVENIH KRUGOVA

Spisi Jakoba Lorbera sa svojih 25 svezaka postigli su tiražu od preko milijun primjeraka. Crkveni su krugovi jedva primjećivali duhovno literarno bogatstvo ovog proročkog fenomena našeg vremena. Iako vatikanska knjižnica posjeduje kompletno sva djela Jakoba Lorbera, do danas od crkvenih krugova ne pokazuje se želja da se Jakob Lorber proglasi crkvenim učiteljem i da se njegovim učenjem obogati veliko teološko neznanje institucionaliziranih crkava.

No u zadnje vrijeme dižu se iz crkvenih krugova mnogi glasovi koji se ozbiljno suočavaju s Jakobom Lorberom. Tako npr. piše evangelistički teolog dr. Kurt Hutten: „Ova djela imaju dubinu i snagu, obuhvaćaju sva područja čovjekovog života i njegove povijesti, sadrže veličanstvene predodžbe o čovjekovom stvaranju i na zadivljujući način nadopunjuju moderne rezultate istraživanja kao npr. u atomistici zastupajuće mišljenje o razrješenju materije u energiju i kretanje.

U vremenu u kojem su se proširile dimenzije svemira kroz astronomska saznanja, a naša zemlja upoznata kao neznatno zrno u nizu bezbrojnih sunaca i kruži kao izgubljena u našoj mliječnoj stazi, a čovjek se smrzava u svojoj osamljenosti i izgubljenosti, slika svijeta koju donosi Jakob Lorber može biti od velike pomoći...

Njegova djela daju zemlji i cijeloj njenoj povijesti njeno dostojanstvo, vjeru i kozmičku širinu, spaja međusobno ovostranost i onostranost, mikrokozmos i makrokozmos, veliča cijelo stvaranje, kojim upravlja ljubav Božja i čovjeku pokazuje put do sreće.“

Katolički teolog Robert Ernst piše: „Jakob Lorber je u toku 24 godine napisao 25 svezaka. Jedno monumentalno djelo, koje nadilazi sposobnosti i mogućnosti jednog genijalnog filozofa, teologa i književnika.“

Evangelistički teolog Hellmut von Schweinitz piše: „Fenomen Lorber ne može se

objasniti samo sa dubinskom psihologijom. Ono što donose njegovi spisi jesu spoznaje koje ne mogu potjecati iz sfere njegovih ljudskih spoznaja. Za to njegov ljudski život ne bi bio dovoljan i sva stvaralačka fantazija ne bi bila dostatna... Isto tako Lorberovo djelo ne može objasniti filozofska ili teološka spekulacija. Kod njega ostaje kao i kod svih proročkih fenomena jedan neobjašnjivi ostatak...“

Na pitanje kako nove Lorberove objave stoje u odnosu prema starim objavama sv. Pisma, evangelistički župnik Hermann Luger zaključuje: „Obadvije stoje na istom božanskom temelju. LORBEROVI SPISI DIŠU BIBLIJSKI DUH. Ne samo sadržaj njegovih objava glavnih djela „Veliko Ivanovo evanđelje“ i „Božje upravljanje“ da je posve biblijski, nego su također i njegova druga djela posve okorijenjena na Bibliji. Mnogi tekstovi i Gospodinovi govori u Velikom Ivanovom evanđelju mogli bi biti uvršteni u jedno od četiri Evanđelja. Da se kod Lorbera nalazi mnogo tog čega nema u Bibliji, naročito u četiri Evanđelja – kao npr. Gospodinov govor o nebeskim tijelima i tajnama stvaranja – ne treba nas čuditi i ništa ne dokazuje protiv biblijskog karaktera novih objava. Posve je razumljivo da je Isus kroz tri godine svog javnog djelovanja mnogo toga više rekao nego što stoji u Evanđeljima. Biblija i Nove objave za nas su dvije jednakopravne pojave, koje potječu iz istog izvora i međusobno se dopunjuju.“

Znajte, da se i danas – kao i u sva vremena – pojavljuju proroci. Oni će se također pojavljivati u sva vremena – sve do konca svijeta, kod svih naroda zemlje, bez obzira koje su vjere. Preko proroka održava se tajna spona između neba i zemlje, koju nikakve mračne snage ne mogu uništiti.

J.Lorber – Veliko Ivanovo evanđelje, svezak 1, gl.141,1

„Tako reče Gospodin u mom srcu (J.Lorber) i njegov je glas bio istinit, vjeran i jasan:

1. Tko želi govoriti sa Mnom, taj nek dođe k Meni i Ja ću mu staviti odgovor u njegovo srce; ali samo čisti, čije je srce puno poniznosti, moći će primiti ton Mog glasa.
2. I tko Meni daje prednost iznad svega na svijetu, tko Mene voli kao zaručnica svog zaručnika, s njim želim ići ruku pod ruku. On će Me gledati kao brat svog brata, i kao što sam Ja njega gledao već od vječnosti, prije nego je bio.
3. A bolesnima kažem: Oni ne trebaju biti žalosni u svojoj bolesti, nego se trebaju ozbiljno obratiti Meni i trebaju Mi se povjeriti i Ja ću u njihovo srce izliti struju dragocjenog balzama i objavit ću u njima izvor vječnog života. Oni će ozdraviti i oživjet će kao trava nakon kiše.
4. Onima koji me traže kažem: Ja sam svagdje i nigdje. Svagdje sam gdje Me se ljubi i gdje se drže Moje zapovijedi, ali nigdje gdje Mi se samo moli i gdje me se obožava. Nije li Ljubav više nego molitva i održavanje zapovijedi više nego obožavanje?!

Zaista, zaista kažem ti: Tko Me ljubi, taj Mi se moli u duhu i tko drži Moje zapovijedi, taj je onaj, koji Me stvarno časti! Ali Moje zapovijedi ne može nitko održavati nego samo onaj, koji Me ljubi; a onaj koji Me ljubi nema nikakve zapovijedi osim, da ljubi Mene i Moju živu riječ, koja je istiniti i vječni život.

J.Lorber – „Božje upravljanje“, Glava 1

U vezi unutarne riječi tj. glasa Isusa Krista, J.Lorber piše godine 1858. jednom prijatelju slijedeće:

„Što se tiče unutarne riječi, kako se ona prima, mogu za sebe reći da ja Gospodinovu svetu riječ stalno čujem u blizini srca, kao jasnu misao, kao jasno izgovorenu riječ. Nitko, tko stoji u mojoj blizini, ne može išta čuti, ali za mene je ovaj milosni glas jasniji nego najglasniji materijalni ton. To je sve što ti mogu reći iz mog iskustva.“

SADRŽAJ GLAVNIH KNJIŽEVNIH DJELA OBJAVLJENIH PREKO J. LORBERA:

BOŽJE UPRAVLJANJE - PRAPOVIJEST ČOVJEČANSTVA

Nakon uvodnih poglavlja ovo djelo obrađuje glavna pitanja svake religiozne misli: Biće Boga, prastvaranje duhovnog svijeta, nastanak materijalnog vidljivog svijeta, stvaranje ljudskog potomstva i iznosi prapovijest čovječanstva sve do velike prednjoazijske katastrofe i općeg potopa. Ono što nam je na prvim stranicama Biblije dano samo u formi sjemena ovdje nam ovo djelo iznosi veličanstveno drvo spoznaje.

SVEZAK 1 – PRAPOVIJEST ČOVJEČANSTVA

Tajna stvaranja – Pravrijeme zemlje i mjeseca – Istočni grijeh – Rođenje Kaina i Abela – Razvoj Kainovog potomstva – Utemeljenje grada Hanoha – Bezbožna vladavina kralja Hanoha – Hanohovi nasljednici do kralja Lameha – Prapovijest kineskog naroda – Praoci na svetom brdu, njihova radost u Gospodinu – Suprotnosti između Boga i ljudi – Utemeljenje prve crkve ove zemlje – O biću vremena i vječnosti – O biću života – Obećanje Gospodina.

SVEZAK 2 – USPON I DUHOVNI PROCVAT PRVOG KRALJEVSTVA HANOHA

Lameh i Gemela bit će roditelji Noe – Henoh od Gospodina postavljen za velikog svećenika i Gospodinovo obećanje – Zehelovo preobraženje – Glasnici s brda o

obećanju kralja Lameha u dolini – Lamehovo obraćenje – Gradnja prvog hrama u Hanohu – Svečano posvećenje hrama u prisutnosti Henoha i Gospodina – Henoh: jedini veliki svećenik ovog vremena, „kad su nebo i zemlja ujedinjeni“. – Kralj Lameh: Veliki svećenik novog hrama – Bezizgledan put razuma – čišćenje zmijskog brda kod Hanoha i svečana jutarnja molitva – Glas Gospodinov iz oblaka – Henoh i sedam glasnika na putu prema brdu.

SVEZAK 3 – PRVE VISOKE KULTURE, ISKVARENOST I PONOR U OPĆEM POTOPU

Ljubavna veza Gospodina sa cijelom zemljom – Scena sa Sotonom – Henoh i Lameh s brda u gradu Hanohu – posveta hrama mudrosti na očišćenom brdu zmijska kroz Gospodina – Hanohovo zlatno razdoblje u duhovnom smislu – Henoh protjeruje Sotonu u središte zemlje – Smrt Adama i Eve – Henohov odlazak – Smrt kralja Lameha – Postepeni moralni pad na visini i u nizini – Deset Gospodinovih glasnika u Hanohu

Kralj Olad ponovno otvara hram u Hanohu – Masovni dolazak muževa i žena s brda u veliko kraljevstvo Hanoha i novi moralni ponor – Veliki procvat tehnike i civilizacije, veličanstvene kulture grada – Otmica grupe robova i njihovo naseljenje u jednoj udaljenoj dolini – Uvođenje poganstva u Hanohu – Borbe za vlast, intrige i ratovi u cijelom kraljevstvu – Mahal (Noin brat) i njegova djeca upleteni u tragične događaje nizine – Mahalov povratak i izmirenje s Gospodinom – početak potopa kojeg su proizveli narodi nizine – Mahalovo preobraženje i anđeoska služba pri izgradnji Noeve lađe – Prenoevo oblikovanje zemlje.

VELIKO IVANOVO EVANĐELJE - Isusov život i učenje, 11 knjiga, svaka po 500 stranica

Nije li želja svakog kršćanina da upozna svu cjelinu Isusovog učenja i sve detalje njegovog zemaljskog života. Ako se kršćanstvo smatra religijom jednog božanskog utemeljitelja i ako je kršćanstvo najviša forma religioznosti, tad nam to kršćanstvo mora pružiti svestrane informacije o svemiru, kozmosu, biću Boga i biću čovjeka, a ne zaostajati za mudrošću indijskih ili kineskih mudraca.

Isus je obećao čovječanstvu Sv.Duha, koji će naknadno ispirirati pojedince i nove proroke, koji će „vesti ljude u svu istinu i podsjetiti ih na sve detalje što sam govorio!“ (Iv. 16, 12-13).

Isus je svojim učenicima rekao: „Imao bih vam još mnogo tog reći, ali zasad ne

možete nositi. Ali kad dođe onaj, Duh istine, on će vas uvesti u svu istinu. Jer on neće govoriti sam od sebe, nego ono što bude čuo, to će govoriti i navijestit će vam buduće stvari.“

Kroz sva vremena, i nakon što je definirana postojeća Biblija, Bog je inspirirao pojedince, koji su preko „unutarnje riječi“ prenosili božansko objavljeno znanje. Jedan izvanredan i fenomenalan izljev Svetog Duha dogodio se preko velikog proroka našeg vremena Jakoba Lorbera. Preko njega se ispunilo ono, što je Isus u prethodnim riječima obećao svojim učenicima.

U jedanaest knjiga VELIKOG IVANOVOG EVANĐELJA Jakob Lorber iznosi metodom „unutarnje riječi“ sve detalje što je Isus za vrijeme svog trogodišnjeg djelovanja na zemlji rekao i činio. Kako svestrano znanje, kakvi fascinirajući detalji o svemiru, Bogu i čovjeku, koje je u svojim odgovorima i poukama iznosio Isus! Ovo nam Evanđelje pruža sasvim drugu dimenziju Isusovog života i djelovanja, što ne iznose biblijska Evanđelja.

„Veliko Ivanovo Evanđelje“ je djelo kojim je Sv.Duh izlio preko Jakoba Lorbera puninu svog univerzalnog duha. Ovdje je sam Isus pripovjedač o svim izvještajima o svom zemaljskom životu. Stoga je ovo Evanđelje ujedno najveći izvor posvećenja i prosvjetljenja, koje preteče sva ostala djela ove vrste.

3. ISUSOVA MLADOST - ponovna objava prakršćanskog teksta, 450 stranica, prevedeno na 18 jezika

Ovo je djelo preko Jakoba Lorbera ponovno objavljeno Jakobovo Evanđelje, koje je bilo poznato prakršćanima, a koje je s vremenom velikim dijelom bilo izgubljeno. Gospodin je Jakobu Lorberu 22.srpnja 1843. unaprijed objavio i rekao: „Jakob, sin Josipov, sve je ovo zapisano, ali je s vremenom mnogo tog izgubljeno i vrlo iskrivljeno, tako da nije moglo biti dopušteno, da bude prihvaćeno u Sv.Pismo. Ali Ja ti ovaj put želim ponovo objaviti istinito Jakobovo Evanđelje, ali samo od vremena kad je Josip uzeo k sebi Mariju. Ovaj je Jakob također opisao život Marijin od njenog rođenja kao i život Josipov.“

I tako je Jakob Lorber preko glasa Sv.Duha dobio sveobuhvatni i izvanredan izvještaj o Isusovom rođenju i djetinjstvu. Djelo je napisao s takvom ljepotom i vještinom, da nitko ne može posumnjati u njegovo božansko porijeklo i istinitost. U ovom djelu pred našim očima odvija se veličanstveni film o Isusovom začecu i rastu pod zaštitom Marije u kući tjelohranitelja Josipa, njegov bijeg u Egipat i povratak u Nazaret. Već u djetetu Isusu doživljavamo čudesno djelovanje Božjeg Duha i sa divljenjem stičemo prve poglede u svetu tajnu Isusove osobe. Već u djetetu Isusu primjećujemo

ujedinjenu prisutnost „Oca, Sina i Sv.Duha.“

Ova je knjiga ponovo objavljeni stari kršćanski dokument neprocjenjive vrijednosti. Literarna ljepota ove knjige zadivljuje, a iz svakog retka struji snaga, koja posvećuje i mudrost koja prosvjetljuje.

Nitko, tko želi uspostaviti jedan istiniti odnos prema Isusu i tko želi biti istiniti kršćanin ne može mimoći ovu knjigu. Ona će mu biti izvor posvećenja, prosvjetljenja i iscjeljenja. Knjiga je prevedena na hrvatski jezik i objavljena u nakladi SARA.

4. TRI DANA U HRAMU

Ovaj jedinstveni spis jest izvještaj o zbivanjima u hramu, kad je dvanaestogodišnji dječak Isus tri dana proveo s učiteljima i starješinama i vodio razgovore o svemu, a posebno o pitanjima u vezi Mesije, o čemu evanđelist Luka samo kratko napominje kad kaže: „I svi, koji su ga slušali, divili su se njegovoj mudrosti i njegovim odgovorima.“ Lk. 2,47

5.DOPISIVANJE IZMEĐU ABGARA KNEZA OD EDESSE I ISUSA IZ NAZARETA

Ovo je stvarna i povijesno dokazana izmjena pisama između Isusa i kneza Abgara. Crkveni otac i povjesničar Euzebije spominje ovu knjigu u svojim povijesnim djelima. No tokom vremena izgubljena je cjelovitost originala. Preko Jakoba Lorbera opet nam se objavljuje cjelovitost ovog djela, koje je malo Evanđelje ljubavi. Od povjesničara Euzebija sačuvani dio pisama potpuno je sukladan sa novoobjavljenim tekstom preko Jakoba Lorbera. Knjiga je prevedena na hrvatski i objavljena u nakladi SARA.

6. PAVLOVO PISMO ZAJEDNICI U LAODICEJI

Ovo pismo apostola Pavla upućeno je kršćanskoj zajednici u Laodiceji, koje se spominje u poslanici Kološanima 4, 16, bilo je tokom vremena izgubljeno. Ovaj izgubljeni važan dokument ranog kršćanstva također nam je u cjelini ponovo objavljen preko unutarnje riječi Jakoba Lorbera. Apostol Pavao, koji se zalaže za čistoću Evanđelja i za dosljedan kršćanski život u ovom pismu, upućuje kršćanima u Laodiceji stroge opomene, koji se kao i Kološani – usmjeravaju samo na vanjsko ceremonijalno kršćanstvo, a zanemaruju duh i intenzivnu duhovnost.

7. ZEMLJA I MJESEC - knjiga o stvaranju, 256 stranica

U ovom objavljenom djelu prikazuje se naša zemlja kao kozmičko tijelo u kojem nema ništa mrtvo. Ona je pulsirajući organizam, sa svim organima, sličan ljudskom tijelu. U nutrini zemlje živi čudesni svijet sa elementarnim snagama, koje usmjeravaju i izvode planirani razvojni proces.

Prvi dio ovog spisa (prirodna zemlja) pored materijalnog tijela zemlje govori također mnogo o njenom prirodno – duhovnom smislu. Drugi dio (duhovna zemlja) govori o njenoj metafizičkoj dimenziji, koja pripada svijetu zemlje.

Na koncu se nalazi treći dio o mjesecu, koji opisuje prirodni svijet mjeseca sa različitim osobinama dviju polovina mjeseca.

8. PRIRODNO SUNCE - 320 stranica

U toku tri i pol mjeseca Jakob Lorber je dobio preko unutarnje riječi također ovo djelo o našem suncu. On ovdje donosi senzacionalno znanje, koje nadilazi saznanja današnje znanosti o suncu i stoga se sadržaj ove knjige mnogima može činiti kao znanje granične znanosti (Science-fiction). Ali tko dopusti da ga pri čitanju ovog djela vodi nepomućeni osjećaj za istinom, taj će s divljenjem i čuđenjem pratiti prikaze ove knjige o biću, obliku i funkciji sunca i njegova će svijest uočiti neumoljivu logiku. Staro učenje o suncu kao obliku tekuće vatre po ovoj knjizi pokazuje se kao zabluda, koju ispravlja smisljeno objašnjenje o biću svjetla i njegovih snaga.

Po ovom prikazu sunce je više jedna čvrsta zemlja nego „vatreno svjetleće sunce.“ U ovoj knjizi se kaže: Kao planetarno tijelo sunce je tako građeno, da se ono po sebi sastoji od sedam sunaca od kojih je uvijek manje sakriveno u većem – kao šuplja kugla u drugoj. Sve sfere sa atmosferskim međuprostorima nastanjene su svjetlosnim duhovima, koji se u svom duhovnom razvoju postepeno uzdižu od unutarnjeg sunca do vanjske sunčane sfere i tamo na koncu preuzimaju nježno – materijalnu tjelesnost, koja se može teško usporediti sa zemaljskim ljudima. Površina vanjske sfere podijeljena je u sedam pojasa, koji su odijeljeni bregovima i morima. Oni odgovaraju svakoj pojedinoj planeti, koje pripadaju suncu i pokazuju sve svoje karakteristične životne forme.

9. SATURN - 272 stranice

Prividno jednostavnim pričanjem knjiga prikazuje veličanstvenu sliku o biću i životu ove velike planete. Najprije se opisuje ogromna veličina i vanjske osobine ove značajne planete s njenim prstenom i mnogim mjesecima. Zatim se opisuje biljno i životinjsko carstvo Saturna kao i divovski Saturn ljudi, koji predstavljaju krunu

materijalnog stvaralačkog razvoja i prijelaz u čisto duhovne forme života. Ovdje saznajemo mnogo tog o obliku, životu, moralu i običajima, o braku, obiteljskom životu, o industriji i trgovini tjelesno velikih, produhovljenih i bogobojažnih stanovnika Saturna.

Autor govori također o visoko duhovnoj religiji na Saturnu. Ona posebno inzistira na velikoj poniznosti i strahopočitanju pred „Velikim Duhom“.

10. MUHA - pogled u čudesa stvaranja, 88 stranica.

I u najneznatnijem predmetu krije se nešto beskonačno i sve ono što u sebi skriva beskonačnost posjeduje jedan atom od Gospodina u kojem boravi vječni život. Takvo je biće i jedna muha za čije je oblikovanje neophodna cijela milijarda atoma.

11. DUHOVNO SUNCE - saopćenja o duhovnim životnim odnosima s onu stranu naše stvarnosti

1. svezak 520 stranica

2. svezak 560 stranica

Ovo veliko poučno djelo o životu s onu stranu naše ovozemaljske stvarnosti vodi nas u deset duhovnih sfera, što znači, mi stupamo u unutarne područje deset različitih duhovnih bića, koji su nekad bili utjelovljeni na zemlji. Njihova ih je velika spoznaja kroz njihovu ljubav povezala s nebeskim Ocem i na poseban način oblikovala je njihove duševne svjetove. S ulaskom čitatelja u sfere ovih deset duhova – među kojima je apostol Petar, Marko i Pavao, prorok Danijel, vidovnjak Swedenborg i na koncu Ivan, kao pojam ljubavi i mudrosti – otvara mu se duhovna slika ogromne veličine i širine.

U stalno nastupajućim slikama i scenama, koje su ujedno jedinstvena škola važnih pouka, stičemo uvid u tajne stvaranja prirode od zemlje do centralnog sunca.

Iznad tog iz područja ovih prosvjetljenih duhova spoznajemo međusobne veze između vidljivih svjetova svemira i nevidljivog svemira duha.

Ovdje si prava religija i znanost pružaju ruke i povezuju se u savez iskustvene spoznaje i ljudski duh počinje naslućivati nešto od bezgranične ljubavi, mudrosti i svemoći Stvoritelja, koji na milionstrukim putevima sve što je navezano na zemlju vodi nazad u pravu slobodu duha.

12. BISKUP MARTIN - razvoj jedne duše u duhovnom svijetu, 496 stranica

U ovoj knjizi vidimo jednog čovjeka, kako nakon svog posljednjeg ovozemaljskog

udisaja prolazi kroz velika vrata u onostrani svijet. Mi gledamo kako se tamo oblikuju njegove "sfere" – najprije kao život snova, koji još posve održava njegove zemaljske zablude, predodžbe i želje. Mi pratimo dalje njegove mnogostruke korake naprijed i nazad na putu spoznaje i vidimo kako mu pristupaju mnoga visoka duhovna bića i anđeli, koji ga, kroz prosvjetljujuće i poučne doživljaje, pripremaju za pravu spoznaju Boga.

Mi pratimo kako duša nekadašnjeg biskupa biva stalno svjetlija i kako ga njegovo duhovno buđenje konačno vodi u više svjetove nebeskih sfera. Rast njegove ljubavi omogućava mu prepoznati Božanstvo u Isusu kao Ocu vječnosti i on time stupa u stanje svoje savršenosti, u božje djetinjstvo sa svom njegovom slobodom i srećom.

Tko usporedi prve scene ovog onostranog školovanja sa postignutim konačnim ciljem, upoznat će koji put mora prijeći jedan čovjekov duh, koji se od sfere do sfere probija sve do najviših visina.

Za iskrenog čitatelja ova knjiga pruža mnogo više nego samo sretno svjedočanstvo o ljubaznom i mudrom čovjekovom vodstvu nakon njegovog zemaljskog života. U Martinovim razgovorima i doživljajima sa savršenim duhovima kao sa Petrom i Ivanom i na koncu sa samim Gospodinom, svaki tražitelj istine nalazi mnoge jasne odgovore na pitanja o posljednjim stvarima. I njega će dohvatiti sveta slutnja o beskrajnosti velike stvaralačke ideje, ali također i slutnja o dostojanstvu čovjeka, kad ostvari božansko djetinjstvo i postigne krunu stvaranja.

13. OD PAKLA DO NEBA - onostrano vodstvo Roberta Bluma

1. svezak 536 stranica,

2. svezak 526 stranica

S kolikom snagom mnoge duše u onostranom svijetu bivaju zahvaćene Božjom ljubavlju, čim stignu u jednu svjetliju sferu, pokazuje nam primjer Roberta Bluma. On se je na zemlji, kao revolucionar, iz vatrenog uvjerenja zauzimao za prava ugnjetavanih slojeva. Ali u stvarima religije on je bio indiferentan i ostao skeptik. Ali u onom svijetu on je vrlo brzo učio upoznati Božje vodstvo. Učenje o čovjekovoj osobnoj odgovornosti, što je određivalo njegovu sudbinu i nakon prijelaza u onaj svijet, od stepenice do stepenice doživljava se sve životnije. Mnoge ovdje prikazane scene u duhovnom svijetu dokazuju nam da čovjek nakon svog zemaljskog života najprije ostaje isti čovjek, sa svojim jezikom, svojim pogledima i navikama, sklonostima i strastima, kao za vrijeme svog tjelesnog života.

Duhovni rast u onom svijetu ovisi – kao i ovdje – o tom kako je ostvarivana temeljna zapovijed ljubavi prema Bogu i bližnjemu. U istoj mjeri raste također spoznaja Krista,

i sve snage pomažu, naročito anđeli i također sam Gospodin, da jedna prosvijetljena duša postigne svoj vlastiti cilj otkupljenja.